

Sách Daniel - Số Một Trăm Mười Hai

Vén mở biểu tượng tiên tri của Ích-ma-ên: Từ cung thủ đến người đóng ấn của 144.000

Jeff Pippenger

2024-03-02

Và Thiên Chúa ở cùng cậu bé; cậu lớn lên, sống trong hoang mạc và trở thành một cung thủ.
Sáng Thế Ký 21:20.

Ishmael trở thành một cung thủ, là biểu tượng của chiến tranh, và là biểu tượng của sự phán xét được thực thi chống lại La Mã.

Tiếng kêu của những kẻ chạy trốn và thoát khỏi xứ Ba-by-lôn, để công bố tại Si-ôn sự báo oán của Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời chúng ta, sự báo oán cho đền thờ của Ngài. Hãy triệu tập các tay bắn cung chống lại Ba-by-lôn: hét thảy những ai giương cung, hãy đóng trại vây nó tứ phía; chớ để ai trong nó thoát khỏi; hãy báo trả nó theo việc làm của nó; theo mọi điều nó đã làm, hãy làm cho nó như vậy; vì nó đã kiêu ngạo nghịch cùng Đức Giê-hô-va, nghịch cùng Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên. Giê-rê-mi 50:28, 29.

Những tay bắn cung báo trả Ba-by-lôn tùy theo việc làm của nó, và sự báo trả ấy bắt đầu từ luật ngày Chủ nhật sắp tới, với tiếng nói thứ hai của Khải Huyền đoạn mười tám, khi sự thi hành phán xét đối với Ba-by-lôn bắt đầu theo cách tiệm tiến.

Và tôi nghe một tiếng khác từ trời, nói rằng: Hỡi dân Ta, hãy ra khỏi nó, để các ngươi không dự phần vào tội lỗi của nó, và để các ngươi không nhận lấy những tai họa của nó. Vì tội lỗi của nó đã chất cao đến tận trời, và Đức Chúa Trời đã nhớ lại những điều gian ác của nó. Hãy báo trả nó như nó đã báo trả các ngươi, và hãy trả cho nó gấp đôi tùy theo các việc nó làm; trong chén mà nó đã rót đầy, hãy rót cho nó gấp đôi. Nó đã tự tôn vinh mình bao nhiêu và sống xa hoa bấy nhiêu, thì hãy giáng cho nó bấy nhiêu đau đớn và sâu khổ; vì nó nói trong lòng mình: Ta ngồi như một nữ hoàng, chẳng phải là góa phụ, và sẽ chẳng thấy sâu khổ bao giờ. Khải Huyền 18:4-7.

Ishmael và mẹ cậu là Hagar bị ngăn cản không được thừa hưởng quyền trưởng nam và bị đuổi đi. Vì thế, lòng ghen tị trở thành động cơ mang tính tiên tri của Hồi giáo, và chiến tranh trở thành sự nghiệp mang tính tiên tri của họ. Lần nhắc đến đầu tiên bao gồm sự ngăn cấm mà Sarah áp đặt lên Ishmael và mẹ cậu, và “sự ngăn cấm” của họ trở thành một đặc điểm tiên tri chủ chốt của Hồi giáo xuyên suốt Lời của Đức Chúa Trời và trong lịch sử. Con cháu của Ishmael sẽ là những người hoang dã, bàn tay họ chống lại mọi người, và đặc tính hoang dã ấy được biểu trưng bởi con lừa hoang Ả Rập, thuộc họ ngựa. Vì vậy, cuộc chiến tranh Hồi giáo của tai họa thứ nhất và thứ hai được biểu hiện qua hình ảnh các chiến binh cưỡi trên những con ngựa giận dữ.

Hồi giáo là sứ điệp của mưa cuối mùa, và thật hợp lẽ khi ba tai họa tượng trưng cho ba dòng tiên tri cụ thể, vì phương pháp của mưa cuối mùa là “dòng trên dòng.” Khi các đặc điểm tiên tri của hai dòng đầu được kết hợp lại, chúng xác lập dòng của tai họa thứ ba. Cả ba dòng tiên tri đều minh họa

thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn. Ba dòng ấy đại diện cho thời kỳ tuôn đổ của mưa cuối mùa, vì mưa cuối mùa đã bắt đầu rơi lất phất khi tai họa thứ ba xảy đến vào ngày 11 tháng 9 năm 2001.

“Mưa cuối mùa sẽ đổ xuống trên dân sự của Đức Chúa Trời. Một thiên sứ quyền năng sẽ từ trời giáng xuống, và cả trái đất sẽ được chiếu sáng bởi vinh quang của thiên sứ ấy.” Review and Herald, ngày 21 tháng 4 năm 1891.

Thời kỳ đóng ấn cũng được biểu trưng bởi khoảng thời gian bắt đầu vào ngày 11 tháng 8 năm 1840 và kết thúc với sự xuất hiện của thiên sứ thứ ba vào ngày 22 tháng 10 năm 1844. Khoảng thời gian ấy cũng được nêu trong Ha-ba-cúc chương hai. Lịch sử phong trào Miller đã ứng nghiệm Ha-ba-cúc chương hai, và như vậy nó bắt đầu khi thiên sứ giáng xuống vào ngày 11 tháng 8 năm 1840, và kết thúc khi thiên sứ thứ ba đến vào ngày 22 tháng 10 năm 1844.

Chương hai của Ha-ba-cúc cho biết rằng đến cuối khải tượng, khải tượng sẽ "nói". Trong câu ba của chương mười sách Khải Huyền, thiên sứ kêu lớn tiếng (nói), và vào ngày 22 tháng 10 năm 1844 chính thiên sứ ấy đã thề (nói) rằng "thời gian sẽ không còn nữa". Người lính canh của Ha-ba-cúc trong câu một của chương hai ứng với ngày 11 tháng 8 năm 1840, vì chính khi đó các lính canh cất tiếng.

Trong cuộc nổi loạn năm 1888, mà Bà White xác định là tượng trưng cho thiên sứ của Khải Huyền mười tám, Đấng sẽ chiếu sáng khắp đất bằng vinh quang của Ngài, các người canh gác (Jones và Waggoner) đã cất “tiếng” của họ như tiếng kèn, để chỉ cho dân Đức Chúa Trời biết sự vi phạm của họ, vì sứ điệp của họ là sứ điệp gửi cho Laodicea. Vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, vốn được tiêu biểu bởi lịch sử năm 1888, Chúa đã dẫn dân sự thời kỳ cuối cùng của Ngài trở lại những nẻo xưa của Giê-rê-mi, nơi những người canh gác đã không được lắng nghe. Sự giáng xuống của thiên sứ đánh dấu sự xuất hiện mang tính tiên tri của những người canh gác.

“Tiếng nói” đến vào ngày 11 tháng 8 năm 1840 đã được truyền qua những người canh gác, và Jeremiah được cho biết rằng nếu sau nỗi thất vọng ông trở lại với đức tin và lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời, thì ông sẽ trở thành miệng của Đức Chúa Trời. Khi khải tượng vốn đã trì hoãn cuối cùng đến vào ngày 22 tháng 10 năm 1844, nó đã “nói.” Thời kỳ của sách Habakkuk đoạn hai, vốn đã được ứng nghiệm trong lịch sử Millerite, minh họa cho thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn.

Điều cốt yếu là phải nhận ra rằng từ ngày 11 tháng 8 năm 1840 đến ngày 22 tháng 10 năm 1844 minh họa cho sự niêm ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn, tức là thời kỳ mưa muộn được đổ xuống. Điều thiết yếu là sứ điệp mưa muộn phải được nhận diện bằng phương pháp “dòng trên dòng”. Thời kỳ đặc biệt là sự niêm ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn được trình bày lặp đi lặp lại trong các dòng tiên tri, và điều này cũng đúng trong Ha-ba-cúc đoạn hai, mà Bà White trực tiếp xác định là đã được ứng nghiệm trong lịch sử phong trào Miller. Bà cũng nhiều lần dạy rằng lịch sử phong trào Miller được lặp lại trong lịch sử của một trăm bốn mươi bốn nghìn.

Đan xen với những lời tiên tri mà họ cho là áp dụng cho thời kỳ tái lâm lần thứ hai là những lời chỉ dẫn được điều chỉnh đặc biệt cho trạng thái bất định và hồi hộp chờ đợi của họ, khích lệ họ

kiên nhẫn chờ đợi trong đức tin rằng những điều hiện còn mờ tối đối với sự hiểu biết của họ rồi đúng lúc sẽ được làm sáng tỏ.

Trong số những lời tiên tri ấy có lời trong Ha-ba-cúc 2:1-4: 'Ta sẽ đứng nơi trạm canh của ta, đặt mình trên tháp canh, và canh chừng để xem Ngài sẽ phán gì với ta, và ta sẽ đáp thế nào khi bị quở trách. Và Chúa đáp lời ta, phán rằng: Hãy viết Khải tượng, ghi rõ ràng trên các bảng, để ai đọc có thể chạy. Vì Khải tượng còn dành cho một kỳ đã định; đến cuối cùng nó sẽ nói ra, không đối trá. Dù chậm trễ, hãy đợi chờ; vì chắc chắn nó sẽ đến, sẽ không trì hoãn. Kia, kẻ kiêu ngạo thì lòng không ngay thẳng; nhưng người công chính sẽ sống bởi đức tin của mình.'

Ngay từ năm 1842, chỉ dẫn trong lời tiên tri này, "hãy chép Khải tượng, và khắc rõ trên các bảng, để ai đọc thì có thể chạy," đã gợi ý cho Charles Fitch chuẩn bị một biểu đồ tiên tri để minh họa các Khải tượng của sách Đa-ni-ên và Khải Huyền. Việc xuất bản biểu đồ này được xem là sự ứng nghiệm mệnh lệnh do Ha-ba-cúc truyền. Tuy nhiên, lúc bấy giờ không ai nhận ra rằng chính trong lời tiên tri ấy cũng trình bày một sự trì hoãn bề ngoài trong việc ứng nghiệm Khải tượng—một thời kỳ trì hoãn. Sau sự thất vọng ấy, đoạn Kinh Thánh này trở nên rất có ý nghĩa: "Khải tượng còn chờ đến kỳ đã định, nhưng đến cuối cùng nó sẽ nói và không đối trá; dầu nó chậm trễ, hãy đợi nó, vì chắc chắn nó sẽ đến, không trì hoãn. ... Người công chính sẽ sống bởi đức tin của mình."

"Một phần lời tiên tri của Ê-xê-chi-ên cũng là nguồn sức mạnh và an ủi cho các tín hữu: 'Lời của Chúa đến cùng ta, phán rằng, Hỡi con người, câu tục ngữ mà các ngươi có trong xứ Y-so-ra-ên là gì, nói rằng: Những ngày bị kéo dài, và mọi Khải tượng đều không thành? Vậy hãy nói với họ: Chúa là Đức Chúa Trời phán như vậy: . . . Những ngày đã gần kề, và kết quả của mọi Khải tượng. . . . Ta sẽ phán, và lời mà Ta sẽ phán sẽ ứng nghiệm; nó sẽ không còn bị trì hoãn nữa.' 'Nhà Y-so-ra-ên nói: Khải tượng mà người ấy thấy là cho nhiều ngày về sau, và người ấy nói tiên tri về những thời kỳ còn xa. Vậy hãy nói với họ: Chúa là Đức Chúa Trời phán: Chẳng còn lời nào của Ta bị trì hoãn nữa, nhưng lời Ta đã phán sẽ được làm thành.' Ê-xê-chi-ên 12:21-25, 27, 28." Cuộc Đại Tranh Chiến, 391-393.

Những người theo Miller không chỉ thấy mình đang ứng nghiệm dụ ngôn mười trinh nữ và Ha-ba-cúc chương hai, mà họ còn được dẫn dắt để thấy rằng chính dòng lịch sử trong đó họ đang ứng nghiệm những lời tiên tri ấy cũng là sự xác định của Ê-xê-chi-ên về cùng dòng lịch sử đó, nơi "sự ứng nghiệm của mọi Khải tượng" sẽ xảy ra. Dòng lịch sử biểu trưng cho việc đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn chính là nơi sự ứng nghiệm của mọi Khải tượng được trọn vẹn!

Những dòng đại diện cho thời kỳ mưa rào muộn và việc đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn nghìn được đặt chung lại để khẳng định rằng lịch sử tiên tri luôn luôn mang dấu ấn của Alpha và Omega.

Lịch sử Millerite bắt đầu với tiếng của thiên sứ trong Khải Huyền chương mười và kết thúc với chính tiếng ấy. Ngày 11 tháng 9 năm 2001 bắt đầu với tiếng thứ nhất của Khải Huyền chương mười tám và kết thúc với tiếng thứ hai của Khải Huyền chương mười tám. Sách Ha-ba-cúc chương hai bắt đầu với tiếng của những người lính canh và kết thúc với tiếng của người lính canh của Giê-rê-mi. Tai vạ thứ nhất bắt đầu với Mohammed và kết thúc với Mohammed II. Tai vạ thứ hai bắt đầu với việc bốn thiên sứ của Hội giáo được thả ra và kết thúc với việc Hội giáo bị kiềm chế.

Phương pháp của mưa muện chính là phương pháp “dòng trên dòng” của Ê-sai, và những dòng được ghép lại để nhận diện và xác lập sứ điệp của mưa muện luôn mang dấu ấn của An-pha và Ô-mê-ga. Tai họa thứ nhất của Khải Huyền đoạn chín bắt đầu với Mohammed và kết thúc với Mohammed II. Thời kỳ này được chia thành hai loại chiến tranh, loại thứ nhất là các cuộc tấn công vô tổ chức nhằm vào Rô-ma, bắt đầu một cách quyết liệt với Abubakar, rồi đến một giai đoạn một trăm năm mươi năm khi cuộc chiến tranh có tổ chức đầu tiên của Hồi giáo được tiến hành.

Một trăm năm mươi năm được tượng trưng bằng lời tiên tri thời gian "năm tháng". Tai họa thứ hai cũng có một lời tiên tri thời gian là ba trăm chín mươi một năm và mười lăm ngày. Vì vậy, bởi vì cấu trúc tiên tri của tai họa thứ nhất và thứ hai xác định phần kết thúc tương ứng với phần khởi đầu, nên nó bao hàm một sự phân chia giữa việc đóng ấn và một khoảng thời gian cụ thể. Quá trình đóng ấn được tượng trưng ở phần mở đầu lịch sử của tai họa thứ nhất, và được tượng trưng ở phần kết thúc của tai họa thứ hai.

Điều theo sau sự đóng ấn của câu bốn, trong tai họa thứ nhất, là “năm tháng” (một trăm năm mươi năm). “Năm tháng” này được chỉ ra hai lần: một lần ở câu năm và một lần nữa ở câu mười. Điều đi trước tiến trình đóng ấn từ ngày 11 tháng 8 năm 1840 đến ngày 22 tháng 10 năm 1844 trong tai họa thứ hai là lời tiên tri về “giờ, ngày, tháng và năm” (ba trăm chín mươi một năm và mười lăm ngày) ở câu mười lăm. Cùng nhau, theo một mạch liên tục, kèn thứ năm và thứ sáu mở đầu và kết thúc bằng một minh họa về tiến trình đóng ấn.

Như hai dòng, khi áp dụng “dòng trên dòng”, chúng xác định một điểm khởi đầu và một điểm kết thúc được đánh dấu bởi Mohammed thứ nhất và Mohammed thứ hai. “Dòng trên dòng”, chúng xác định hai thời kỳ riêng biệt trong mỗi dòng, điều này xuất phát từ việc mỗi dòng có một lời tiên tri về thời gian. Trong lịch sử của tai họa thứ nhất, Hồi giáo được định để “làm tổn thương” La Mã, và trong tai họa thứ hai, nó được định để “giết” La Mã. Tai họa thứ nhất là một cuộc chiến tranh bằng giáo, gươm và tên, còn tai họa thứ hai đã đưa thuốc súng vào làm vũ khí.

Câu 10. Chúng có đuôi như đuôi bọ cạp, và trong đuôi chúng có ngòi chích; quyền năng của chúng là làm hại loài người trong năm tháng. 11. Chúng có một vua cai trị chúng, tức là thiên sứ của vực không đáy; tên người ấy theo tiếng Hê-bơ-rơ là Abaddon, còn theo tiếng Hy Lạp thì là Apollyon.

Cho đến đây, Keith đã cung cấp cho chúng ta những minh họa về việc thổi năm chiếc kèn đầu tiên. Nhưng giờ chúng ta phải tạm rời ông và chuyển sang việc áp dụng đặc điểm mới của lời tiên tri được giới thiệu ở đây, tức là các thời kỳ tiên tri.

Quyền lực của họ là làm hại loài người trong năm tháng.—1. Câu hỏi đặt ra: Họ phải làm hại những người nào trong năm tháng? Không nghi ngờ gì nữa, chính là những người mà sau đó họ sẽ giết (xem câu 15); “một phần ba loài người,” tức là một phần ba của Đế quốc La Mã—phần Hy Lạp của nó.

2. Họ sẽ bắt đầu việc hành hạ khi nào? Câu 11 trả lời câu hỏi.

(1) 'Họ có một vị vua cai trị trên họ.' Từ khi Mohammed qua đời cho đến gần cuối thế kỷ mười ba, người Hồi giáo bị chia rẽ thành nhiều phe phái dưới quyền một số thủ lĩnh, không có một

chính quyền dân sự chung bao trùm tất cả họ. Gần cuối thế kỷ mười ba, Othman đã sáng lập một chính quyền về sau được biết đến là chính quyền Ottoman, hay đế quốc Ottoman, vốn lớn mạnh cho đến khi mở rộng khắp các bộ tộc Hồi giáo chủ yếu, hợp nhất họ thành một nền quân chủ lớn duy nhất.

(2) Bản chất của vị vua. "Đó là thiên sứ của vực sâu không đáy." Thiên sứ có nghĩa là một sứ giả, một bề tôi, có thể tốt hoặc xấu, và không phải lúc nào cũng chỉ một hữu thể thuộc linh. "Thiên sứ của vực sâu không đáy," tức là vị chức sắc đứng đầu của tôn giáo đã phát xuất từ đó khi nó được mở ra. Tôn giáo ấy là Hồi giáo, và Sultan là vị chức sắc tối cao của nó. "Sultan, hay Grand Seignior, như người ta gọi không phân biệt, cũng là Caliph Tối cao, tức thượng tế, kết hợp trong con người ông phẩm giá thuộc linh cao nhất với quyền lực thế tục tối thượng." - World As It Is, tr. 361.

(3) Tên của hắc. Bằng tiếng Do Thái, 'Abaddon,' kẻ hủy diệt; bằng tiếng Hy Lạp, 'Apollyon,' kẻ tiêu diệt, hoặc hủy diệt. Vì có hai tên khác nhau trong hai ngôn ngữ, rõ ràng điều được thể hiện là bản chất của quyền lực ấy, chứ không phải tên gọi. Nếu vậy, như được diễn đạt trong cả hai ngôn ngữ, hắc là một kẻ hủy diệt. Đó từ trước đến nay vẫn là bản chất của chính quyền Ottoman.

Nhưng Othman đã tiến hành cuộc tấn công đầu tiên vào Đế quốc Hy Lạp khi nào? - Theo Gibbon, Decline and Fall, v.v., "Othman lần đầu tiên tiến vào lãnh thổ Nicomedia vào ngày 27 tháng 7 năm 1299."

Các tính toán của một số tác giả đã dựa trên giả định rằng thời kỳ đó nên bắt đầu từ sự thành lập của Đế chế Ottoman; nhưng điều này hiển nhiên là một sai lầm; vì họ không chỉ sẽ có một vị vua cai trị họ, mà còn sẽ hành hạ con người trong năm tháng. Nhưng thời kỳ hành hạ không thể bắt đầu trước cuộc tấn công đầu tiên của những kẻ hành hạ, mà, như đã nêu ở trên, là ngày 27 tháng 7 năm 1299.

Cách tính tiếp theo, dựa trên điểm khởi đầu này, đã được đưa ra và công bố trong một tác phẩm nhan đề Christ's Second Coming, etc., của J. Litch, vào năm 1838.

"Và quyền lực của họ là làm hại người ta trong năm tháng.' Phạm vi ủy nhiệm của họ chỉ đến mức ấy: hành hạ bằng những cuộc tàn phá liên tục, nhưng không tiêu diệt họ về mặt chính trị. 'Năm tháng', mỗi tháng ba mươi ngày, cho ta một trăm năm mươi ngày; và những ngày này, vì mang tính biểu tượng, biểu thị một trăm năm mươi năm. Khởi đầu ngày 27 tháng 7 năm 1299, một trăm năm mươi năm kéo dài đến năm 1449. Suốt cả thời kỳ đó, người Thổ Nhĩ Kỳ tham gia vào một cuộc chiến gần như triền miên với đế quốc Hy Lạp, nhưng vẫn không chinh phục được nó. Họ chiếm và giữ một số tỉnh của Hy Lạp, nhưng nền độc lập của Hy Lạp vẫn được duy trì tại Constantinople. Nhưng đến năm 1449, thời điểm kết thúc một trăm năm mươi năm, một sự thay đổi đã đến, lịch sử của điều này sẽ được nêu dưới tiếng kèn kế tiếp." Uriah Smith, Daniel and Revelation, 505-507.

Uriah Smith trích dẫn cách tính của Josiah Litch về thời kỳ một trăm năm mươi năm; và khi thời kỳ ấy kết thúc, nó đánh dấu điểm khởi đầu cho lời tiên tri ba trăm chín mươi một năm và mười lăm ngày trong tiếng kèn kế tiếp. Khi bình luận về dự đoán của Litch liên quan đến hai lời tiên tri về thời gian có liên hệ với nhau này, bà White đã ghi lại:

"Vào năm 1840, một sự ứng nghiệm đáng chú ý khác của lời tiên tri đã khơi dậy sự quan tâm rộng rãi. Hai năm trước đó, Josiah Litch, một trong những mục sư hàng đầu rao giảng về sự tái lâm, đã xuất bản một bản luận giải về Khải Huyền chương 9, dự đoán sự sụp đổ của Đế quốc Ottoman. Theo tính toán của ông, quyền lực này sẽ bị lật đổ . . . vào ngày 11 tháng 8 năm 1840, khi quyền lực Ottoman tại Constantinople được kỳ vọng sẽ bị phá vỡ. Và điều này, tôi tin rằng, sẽ tỏ ra là đúng."

Đúng vào thời điểm đã định, Thổ Nhĩ Kỳ, thông qua các đại sứ của mình, đã chấp nhận sự bảo hộ của các cường quốc đồng minh ở châu Âu, và như thế tự đặt mình dưới sự kiểm soát của các quốc gia Kitô giáo. Sự kiện ấy đã ứng nghiệm chính xác lời tiên đoán. Khi việc đó được biết đến, đông đảo người đã tin chắc về tính đúng đắn của các nguyên tắc giải nghĩa tiên tri do Miller và các cộng sự của ông áp dụng, và phong trào chờ đợi sự tái lâm nhận được một động lực kỳ diệu. Những người có học thức và địa vị đã hợp tác với Miller, cả trong việc rao giảng lẫn việc xuất bản các quan điểm của ông, và từ năm 1840 đến năm 1844, công việc ấy nhanh chóng được mở rộng. Cuộc Tranh Luận Vĩ Đại, 334, 335.

Cơn khốn nạn thứ nhất và thứ hai được nối kết bởi hai lời tiên tri về thời gian có liên hệ với nhau. Cơn khốn nạn thứ nhất bắt đầu bằng một minh họa về việc đóng ấn, còn cơn khốn nạn thứ hai kết thúc với lịch sử từ ngày 11 tháng 8 năm 1840 cho đến khi kèn thứ bảy vang lên vào ngày 22 tháng 10 năm 1844, cũng là một minh họa về việc đóng ấn. Khởi đầu và kết thúc mang dấu ấn của Alpha và Omega, vì, cũng như trong lịch sử khi Đấng Christ xác nhận giao ước trong một tuần lễ, thời kỳ ấy được chia thành hai phần. Thời kỳ thứ nhất bắt đầu với Mohammed thứ nhất và kết thúc với Mohammed thứ hai. Thời kỳ thứ hai bắt đầu với 'một tiếng từ bốn sừng của bàn thờ bằng vàng ở trước mặt Đức Chúa Trời,' và kết thúc bằng 'tiếng' của Đấng Christ, thề 'bởi Đấng hằng sống đời đời, là Đấng đã dựng nên trời và muôn vật trong đó, đất và muôn vật trên đó, biển và muôn vật trong đó, rằng sẽ chẳng còn thì giờ nữa.'

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

“Bất kỳ câu hỏi nào mà Sa-tan có thể khơi dậy trong tâm trí để gieo hoài nghi về lịch sử vĩ đại các cuộc hành trình xưa của dân Đức Chúa Trời đều sẽ làm vờ lòng Sa-tan và là một sự xúc phạm đối với Đức Chúa Trời. Tin về việc Chúa sắp ngự đến thế giới chúng ta trong quyền năng và vinh quang lớn lao là lẽ thật, và vào năm 1840, nhiều tiếng nói đã cất lên để công bố điều ấy.” Manuscript Releases, tập 9, trang 134.